Benke László

A vérző Bárányhoz

Önként állok eléd,
nézd fejem virágát
szíveddel szemközt,
emberi méltóságom
előtted omlik semmivé.
Vágyott emberarcom
rég jó erőt sugárzott,
de gyönge létemben már
nem érem el jóságod.
E teremtett világon
mindig csak dolgoztam
és mindig imádkoztam.
Forrásom vagy, bennem élsz.
Élet-szolgálatomban
szeretni tőled tanultam,
sorsom elfogadva
bírom keresztem még.
Közelebb az éghez
ott kell majd fölállnom,
te vérző Bárány,
hol örök példád ég.